

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 472
din 30.07. 2008

Dosar nr: 171/2008

Petiția nr: 3398 din data de 27.02 .2008.

I .Petent: I K cu sediul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Televiziunea Română cu sediul ales în București, Calea Dorobanților nr.191, sector 1

Obiect: Discriminare în cadrul preselecției Eurovision 2008- Trupa Biondo.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citației cu nr. 5555, 5556 din data de 11.04. 2008, pentru data de 15.05.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen a răspuns petentul și reclamatul .

III. Susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.3398/27.02.2008 la C.N.C.D. solicită să se pronunțe dacă unii membrii ai juriului preselecției naționale a concursului Eurovision 2008 au discriminat concurenții suedezi- trupa Biondo- datorită naționalității lor, atunci când au evaluat prestația acestora. Au fost indicate două adrese de internet în care sunt postate materiale video relevante
2. Transcriptul emisiunii „Ne vedem la TVR” cu tema „Eurovision... și pe față și pe dos” moderată de M A S

- 2.1 M. P. (cîntăreț) :”este o piesă extraordinară-a trupei Biondo- dar e vorba de România, nu suntem pe vremea fanarioților să ne conducă străinii, de ce”.
- 2.2 C. D. (avocat):”ei sunt acuzați de plagiat _N_ și V M ascultați textele, seamănă izbitor pînă intervine N în melodie”.
- 2.3 O. U realizator emisiuni TVR-:”e un concurs al țărilor , nu de melodii, aici trebuie un reprezentant al României .”
- 2.4 DI T A , membru al juriului, a precizat:”juriul s-a scindat în două nu pe criteriile de calitate ci dacă trebuie să ne reprezentăm prin noi înșine”.
- 2.5 DI V S , membru al juriului:”am votat o melodie românească care să reprezinte națiunea românească”

B. Televiziunea Română precizează, prin adresa nr.6669/12.05.2008, următoarele:

1. Selecția națională pentru alegerea piesei muzicale care să reprezinte România la Concursul Eurovision 2008 s-a derulat conform Regulamentului de desfășurare a acestei manifestări, elaborat de SRTV, regulament care este în acord și cu Regulamentul Internațional al Concursului Eurovision.
2. Potrivit art.1.6. din regulament selecția națională a pieselor s-a realizat în 3 etape: preselecție, semifinale și finala națională.
3. Etapa a doua, semifinală, s-a desfășurat prin punctarea celor 24 de melodii(note de la 1-12) de către membrii juriului dar și votarea publicului(televoting). Fiecare dintre cele două componente aveau ca pondere 50%. În urma acestei etape s-au calificat 12 melodii.
4. Aceeași regulă a departajării melodiilor a fost utilizată și pentru etapa finală. Melodia trupei Biondo a întrunit cele mai multe puncte ale membrilor juriului. În urma televotingului cele mai multe voturi a primit melodia interpretată de N & V M , care a și fost declarată câștigătoare.
5. Punctajul acordat de fiecare membru al juriului a fost unul conform opiniei sale artistice privind șansele fiecărei piese de a obține un punctaj cât mai ridicat în cadrul finalei de la Belgrad a Concursului Eurovision 2008, deci privind valoarea artistică a acesteia, punctele acordate diferind atât de la piesă la piesă, cât și de la un membru al juriului la altul, independent de vreun criteriu discriminatoriu.

Sunt depuse, în copie, Regulamentul concursului Eurovision 2008-Selecia națională; Fișele de notare ale fiecărui membru al juriului; Traficul televotingului la semifinale și finală.

Petentul, după ședința de audiere, a criticat punctul de vedere emis de către TVR reținînd:

1. Regulamentul înaintat de către TVR are un istoric neclar și o construcție lingvistică inedită. Acesta nu conține prevederi referitoare la data și locul unde a fost dezbătut și aprobat, care au fost autorii, sau care este nr. de înregistrare. În raport de aceste considerații petentul apreciază că prezentul Regulament nu are valoare probatorie, fiind nelegal. Față de acest ultim aspect petentul solicită consiliului sesizarea organelor în drept să stabilească legalitatea utilizării unor asemenea hîrtii.
2. SRTV a încălcat prevederile din regulament care instituiau obligația aducerii la cunoștința publicului la fiecare „aproximativ 5 minute” rezultatele parțiale ale televotingului.

3. Declarațiile publice ale domnilor T. A. și V. S. nu reprezintă „opinii artistice” ci doar niște „manifestări naționaliste, patriotarde”. Atitudinile celor doi confirmă faptul că a fost influențat rezultatul final al concursului datorită atitudinii naționaliste.

În final petentul solicită analizarea declarațiilor și afirmațiilor publice ale domnilor T. A., H. M., M. P., Z. K., V. S. și M. A. S. făcute în cadrul emisiunilor „Ne vedem pe TVR” din data de 25 febr. 2008 și „Tonomatul de pe 2” din data de 28 febr. 2008 și dacă, acestea, contravin prevederilor Recomandării Consiliului Europei R(97)/1997, din cadrul Declarației privind media într-o societate democratică, Praga.

III. În drept.

Avîn în vedere:

1. Prevederile art. 14 din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994 potrivit căruia: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată în special pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

În interpretarea art. 14 referitor la interzicerea discriminării, din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului folosește expresia de persoane aflate în situații analoge. În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS vs. GRECIA din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile.

Colegiul Director reține că, astfel cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind interzicerea discriminării, diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

2. **Legea audiovizualului nr. 504 din 11 iulie 2002**, care, la art.6,10 și 88, prevede:

Art. 6 (1) Cenzura de orice fel asupra comunicării audiovizuale este interzisă.(2) Independența editorială a radiodifuzorilor este recunoscută și garantată de prezenta lege.(3) Sunt interzise ingerințe de orice fel în conținutul, forma sau modalitățile de prezentare a elementelor serviciilor de programe, din partea autorităților publice sau a oricăror persoane fizice sau juridice, române ori străine.(4) Nu constituie ingerințe deciziile și instrucțiunile având caracter normativ, emise de Consiliul Național al Audiovizualului în aplicarea prezentei legi și cu respectarea dispozițiilor legale, precum și a normelor privind drepturile omului, prevăzute în convențiile și tratatele ratificate de România.(5) Nu constituie ingerințe prevederile cuprinse în codurile de conduită profesională pe care jurnaliștii și radiodifuzorii le adoptă și pe care le aplică în cadrul mecanismelor și structurilor de autoreglementare a activității lor, dacă nu contravin dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 10 (1) Consiliul Național al Audiovizualului, denumit în continuare Consiliu, este autoritate publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale.(2) Consiliul este autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor de programe audiovizuale, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi.(3) În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale Consiliul are obligația să asigure:

- a) respectarea exprimării pluraliste de idei și de opinii în cadrul conținutului serviciilor de programe transmise de radiodifuzorii aflați sub jurisdicția României;
- b) pluralismul surselor de informare a publicului;
- c) încurajarea liberei concurențe;
- d) un raport echilibrat între serviciile naționale de radiodifuziune și serviciile locale, regionale ori tematice;
- e) protejarea demnității umane și protejarea minorilor;
- f) protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale;
- g) transparența mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual;
- h) transparența activității proprii.

(4) Consiliul își exercită dreptul de control asupra conținutului programelor oferite de radiodifuzori numai după comunicarea publică a acestor programe.

Art. 88 (1) Supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor prezentei legi, precum și a deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ emise în baza și pentru aplicarea ei revin Consiliului, cu excepția prevederilor art. 1 lit. o), art. 62, 63 și 73, a căror respectare, supraveghere, control și, respectiv, sancționare a încălcării revin de drept IGCTI, în conformitate cu atribuțiile pe care le are, conform legii.

3. Decizia nr.187 din 3 aprilie 2006 privind codul de reglementare a conținutului audiovizual

Colegiul director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, conform OG nr. 137/2000, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții și anume :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2. Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3. Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4. Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Analizând faptele sesizate, în raport de definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoge sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46) În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi CNCD, Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

Raportat la elementele constitutive ale discriminării prevăzute de art. 2 din O.G. nr.137/2000, din probele aflate la dosar incidente obiectului petiției, nu se poate reține naționalitatea componentilor Trupeii Biondo, drept criteriu prevăzut de art.2 alin.1, care să fi constituit mobilul sau cauza determinantă în aplicarea tratamentului ipotetic diferit, și prezentat în petiție. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Raportat însă la elementele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul Director, din probele aflate la dosar este în imposibilitate de a reține un alt criteriu care a constituit mobilul tratamentului diferit aplicat. Sintagma „orice alt criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui criteriu care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

Exprimarea unei/unor păreri post factum(după finalizarea etapelor concursului pentru alegerea melodiei care să reprezinte România la concursul Eurovision) de către unii membrii ai juriului, nu poate fi reținută drept tratament diferențiat, manifestat prin excluderea sau restricționarea trupei Biondo de la o jurizare egală. Sub acest aspect notarea membrilor juriului este concludentă.

Introducerea unui alt element, pentru departajarea melodiei câștigătoare, respectiv televotingul, nu este de natură a afecta justețea selecției. Această modalitate fiind larg răspândită și acceptată.

Colegiul director i-a act de faptul că, în domeniul emisiunilor de televiziune, cum este și cea care face obiectul prezentului dosar, competența revine Consiliului Național al Audiovizualului, motiv pentru care va înainta o copie de pe prezenta și acestuia.

Colegiul director reține, deasemenea, că nu are competența de a se pronunța cu privire la legalitatea sau conformitatea anumitor înscrisuri, motiv pentru care va înainta o copie de pe prezenta și Direcției generale de poliție a municipiului București, pentru a verifica aspectele sesizate de către petent.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu intră în competența de soluționare a consiliului conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Afirmațiile membrilor juriului :

2.1 M P (cîntăreț) :”este o piesă extraordinară-a trupei Biondo- dar e vorba de România, nu suntem pe vremea fanarioților să ne conducă străinii, de ce”.

2.2 C D (avocat):”ei sunt acuzați de plagiat _N și V M ascultați textele, seamănă izbitor pînă intervine N în melodie”.

2.3 O U -realizator emisiuni TVR-:”e un concurs al țărilor , nu de melodii, aici trebuie un reprezentant al României .”

2.4 T A: , membru al juriului, a precizat:”juriul s-a scindat în două nu pe criterii de calitate ci dacă trebuie să ne reprezentăm prin noi înșine”.

2.5 V S , membru al juriului:”am votat o melodie românească care să reprezinte națiunea românească”,

Nu au caracter discriminator conform art. 2 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal petentului.

4. Clasarea dosarului.

4. O copie a prezentei se va comunica și Consiliului Național al Audiovizualului și Direcției generale de poliție a municipiului București.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

COMSA CORINA NICOLETA

IONIȚĂ GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 15. 08. 2008

